

Cerkev je bila do 1.1785 podružnica župnije Pilštanj in kot tako jo omenja strassburški vizit. poročilo iz 1.1545 kot " zu vnser L. rauen zum Gschieß verkev ima raven strop, pravokotna okna in je bila šele v novejši dobi restavrirana, ko so odstranili oba njena str. oltarja.

Iz ~~mlajše~~ dobe je naslednje poročilo. Iz 1.1586 - " Wie es von wegen St. Philippi kirchen Peillensteiner Pfar Mautgelt geschaffen, werden E.F.G. hiebei ans der Herrn Gusteschiz schreiben vernemben. Um den Herrn Thattenpakh, weil er die Zechleut gezwungen ihm das Geld zu geben, vornehmen zu können, folgt die Quittung des Thattenpakh mit(gornjegrajski arhiv.)

Iz 1.1651: Eccl. S.Philippi .....habet tria altaria consecrata. In ortitia de medio ecclesiae tolli dua Radkai(lastnica Wierstein) pretendit advocationem hujus ecclesiae.....(str.526)

Ign.Orožen: Das Dekanat Drachenburg, 1.1887, str.525-526.

SELO PRI OLIMJU

Filiala, posvečena sv. Filipu in Jakobu, 1. 1545. Ulf zum Gschieß.

Pravilno orientirana cerkev stoji na griču v n.v. ca 250 m.

Viri in literatura: Farna kronika ; Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VI, Dekanat Drachenburg, Maribor 1887.

Cerkev sestavlja: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, zaped ožji, tod enako visok, usločeno zaključeni prezbiterij in na jugu mu prizidana prizlična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe enotne, strešasto-pultasta, opečna; zvonikova čebula sto laternasta, pločevinasta in lesena.

Zunanjščina: je brez vsakega zidca in konkavnim napuščem. Zvonik poživljajo plitve lizene in 2 pasova, zaključuje pa profiliran fabion, ki se nad urnimi kazališči polkrožno boči. V fasadi ima klasicističen pažuhast pp portal z letnico 1826. V vseh 3 stenah ima pp linice in končno ppu zvonosve li ne z leseno balustrado. Ladja ima v severni steni pp okno, v južni steni pp okno v ušesastem okvirju, okrašenim s kapljami. Prezbiterij ima v južni steni enak okno kot ladja, le da je malce zakrito od zakristije, v severni tudi pp okno ter sled zazidanega preprostega pp portala. Zakristija ima v zapadni steni pp portal in pp podstrešno lino, v južni pp okno in 3 lizehe, v vzhodi pa pp okno.

Notranjščina: Zonica ima kamenit tlak, banjo s parom sosvodnic širok ppk prehod v ladjo. V desni steni ima vzdano ploščo, ki pravi da so nove zvono posvetili 5. 5. 1929. Zidana pevska empora počiva na 2 slopih in 2 kapah, vso levo stran pa zavzema njen stopnišče. Ladjo členita 2 paralezen z oprogama, pokriva je obešena kupola, prostor nad korom pa prečna kapa. Slavolok je zelo širok, potlačeno ppk. Prezbiterij pokriva kupola, poslikana s freskami, izvedenimi v baročni kompozitijski tradiciji (obsega 4 priere + Urban blagoslavlja grozdje, Aleš pod stopnicami, Peter na stolu s Ključi v rokah, Jezus z 2 popotnikoma, na stenah pa sta upodobljena Matija in Simon) Freske so iz 1. pol. 19. stol. Na levo je vidna sled zazidanega portala kot ppu niša, nad desno pa vodi pp portal v zakristijo, ki ima kamenit tlak in banjo z 2 parma sosvodnic.

Oprava: Glavni oltar, izdelan v baročni tradiciji, je iz 1. 1862. Projekтирал ga je T. Fantoni, izdelal pa mizar Matija Grobelšek, Ima kipa Maritna, Petra Pavla, Antona Puščavnika in v sredi ppk opl sliko Filipa in Jakoba, izdelan na Dunaju, ki je povprečno delo iz tega časa. Orglje so čedno baročno delo,

okrašeno z akantom, ušesi in volutastima kriloma. Letnica 1881 v kartuši na temenu srednjega dela pomeni leto njih popravila.

Oprema: Na severni ladjni steni visi nekak nastavek z ovitim parom stebrovih polstebrov ter kipom KM na luni. Med tem ko je nastavek iz prejšnjega stoletja, je kip starejši ter po vsem sodeč preprostejše delo 17. stol. Lepa je rokokojska kadijnica in že skoraj klasicistična monštranca. Ostalo je bp.

Zvonik: Zvon je iz 1. 1920.

Podstrešje: Oboki so opečni. Zakristija je prizidek, ker je prezbiterij proti njej ometan. Zvonik je nač podstrešju neometan.

Résumé: Od prejšnje cerkve, ki se omenja l. 1545, 1586 in 1651, (žakratij je imela 3 oltarje) je ohranjena ladja, zvonik in prezbiterij sta dozidka iz leta 1826, zakristija pa je iz konca 19. stol. Prezbiterij je l. 1862 poslikal T. Fantoni. Ladjo, ki je imela preje tabulant, so obokali l. 1889, ko so povečali tudi emporo. Delo je izvedel mojster Daniel Madile iz Rogaške Slatine.

Okolica: Pri cerkvi so vsesedaj letno 4 veliki in zelo obiskani živinski sejmi, ki so bili privilegirani in so se zašeli l. 1846.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: V VIrštanju je večja neogotska kapela z zašiljenimi loki, ki ima v notranjščini kip Marije, v čelni vdolbini pa Jurija. Vse skupaj je ljudsko

delo iz 2.pol. 19. stol.

Banovina v Virštanju je večje pritlično kmečko poslopje, 7 x 3 osno, s predzidkom na 2 slopih proti zpadu, z lepim ppk portalom v pp okvirju z letnico 1831 ter okni, opremljenimi s policami in profiliranimi karnisami. Gospodarsko poslopje ima nadstropne slopage arkade.

Kapele v okolici so bp.

Opombe: Dobro Virštanj, Felber ali Vierstal se prvič omenja l. 1578. kot last Antona Gerezija, 1582 njegove vdove Doroteje, nato Ruepa von Pfeilberg, po 1609 Ambstäten, Ratkay in od 1677 olimskega samostana. Pred vojno so ga posedovali Kopači.

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str.90, 90, zapiski 1960.